

Noen ganger er det slik at barna forteller om rus / vold fysisk/psykisk og seksuelt misbruk til en voksen i barnehage. Viktig å skille på hva vi ser og hva barna forteller oss. Ser vi med egne øyne skal det meldes med en gang hvis det vi ser er så bekymringsfullt (slag-spark / mishandling osv) at meldeplikt uten samtykke trer i kraft melder vi med en gang, uten å informere foreldrene.

Handler det om at foreldre dytter, klyper, drar i øra, klasker osv. i f.eks. garderoben skal dette skrives ned i en loggbok og tas opp med foreldre før det sendes til barnevernet.

Rus og psykisk vold skal informeres om til foreldre før man sender bekymringsmelding til barnevernet. Fysisk vold og seksuelt misbruk skal ikke informeres om til foreldre.

De situasjonene vi selv ser er *for så vidt* enkle å forholde seg til. Når vi «ser» lurur vi ikke lenger – **DA melder vi.**

Det er i de situasjonene barna forteller til oss at vi kommer i et etisk dilemma om vi skal tro på barnet eller ei. Alle barn har rett til å bli trodd og tatt på alvor. Derfor må vi alltid undersøke slike utsagn nærmere før vi handler. Familien er for «skjør» for at vi skal forhaste oss. Når vi «hører», skal denne rutinen følges.

Husk at man alltid kan drøfte med barnevernet, før en eventuelt melding.

Det er viktig å ikke «synse» i slike tilfeller, så både den som «eier» historien, pedagogisk leder og avdelingspersonalet må gjøre gode undersøkelser og dokumentasjon på hva man gjør og hvorfor. Her ligger det et ansvar hos alle.

Hvordan undersøker vi slike utsagn?:

Hva gjør jeg/vi?	Ansvar
Les alltid igjennom plakaten «Har du grunn til å tro – har du plikt til å melde».	Den som blir fortalt. Plakaten henger på pauserommet.
Den som «hører» må alltid la barnet fortelle ferdig uten avbrytelser. Når barnet har sagt ferdig kan man hente opp igjen deler / bekrefte deler av fortellingen for å se om det er sammenheng mellom historiene. Si også «dette er så viktig at jeg må skrive ned med en gang. Finn en bok sammen med barnet og få det til å fortelle en gang til. Hente ei lita spiralblokk nede ved trappa. Merk boka med navnet til barnet og årstallet. Dette blir barnets loggbok i undersøkelsesfasen.	Den som er bekymra for dette enkelt barnet.
Skriv ned barnets historie så ordrett som mulig. Informer din pedleder og gå sammen til styrer med bok og historie.	Den som blir fortalt sammen med pedagogisk leder.
Dette starter «undersøkelsesfasen» ca. 14 dager til en mnd.	Pedleder og styrer ansvarlig.

<ul style="list-style-type: none"> • Viktig alltid å stille seg spørsmålet; Er det andre mulige forklaringer på. • Dokumenter tankene dine! • Fyll ut skjema «intern bekymringsmelding. 	<p>Den som «eier» historien.</p>
<p>Ta bekymringa opp på avdelingsmøte. Hold det varmt. Alle ser etter/ observerer henting / levering og samspillet mellom foreldre og barn. Alle åpner øyne og ører for å observere og se. Følg med på barnets eventuelle verbalisering eller atferd. Viktig at vi i denne perioden er påkobla på dette.</p> <p>OBS- skriv ned konkret det som handler om bekymringa – ikke alt annet. Viktig at vi går fra synsing til sansing. Hva reagerer jeg på? Ulike metoder: Praksisfortellinger Merk fortellingen med: Dato Hvem som eier praksisfortellingen Hvor de andre voksne var.</p>	<p>Ped.leder</p>
<p>Pedagogisk leder løfter bekymringa til lederteamet i barnehagen. Hvordan har det vært tidligere? Noen som har tilsvarende fortellinger fra barnet?</p> <p>Se litt på Kvello sine risikofaktorer og beskyttelsesfaktorer. Skriv ned i boka til barnet hva du tenker i forhold til dette – konkluder tankene dine.</p>	<p>Pedagogisk leder</p>
<p>Les ei bok som omhandler tema. Gjerne i ei gruppe med andre barn. Ca. ei uke etter hendelsen. Fysisk vold: Sinnemann Når mamma blir et monster Liten Krigen</p> <p>Seksuelt misbruk: Filiokus og Blåmann Klåmann Blekkspruten</p> <p>Rus:</p> <p>Boka lese med den hensikt i å se barnets reaksjon. Skriv ned i loggbok. Skriv ned så konkret som mulig barnets reaksjon. Vær varsom med synsing og tolkning av reaksjoner. Skriv det du ser. Konkluder til slutt hvordan du tolker det du så! Hvilke konsekvenser får det du så?</p>	<p>Pedagogisk leder</p> <p>Pedagogisk leder</p>
<p>Etter ca. 14 dager – prøv å gjenkall historien som gjorde at man begynte å undersøke. Ta gjerne denne samtalen opp på video / telefon.</p>	<p>Den som fikk historien første gang / ped.leder. Eventuelt begge. Forklar</p>

<p>Finn et rom hvor dere kan sitte uforstyrret. Innled gjerne samtalen med: Husker du da du fortalte meg om. Jeg har tenkt så på det, kan ikke du fortelle en gang til.</p> <p>Still barnet spørsmål om hvor var du da? Hvilket rom var du på? Hvor var mamma/pappa? Var det noen andre der? Hvis ikke, hvor var de? Hva gjorde de?</p> <p>Bruk opptaket til å skrive ned episoden etterpå. Skriv ned barnets reaksjon og hvordan du tolker den. Skriv noe om dette styrker/ avkrefter mistanken din?</p>	<p>hvorfor den andre er med.</p>
<p>Er historien lik og du har tilro til det barnet forteller skrives en bekymringsmelding som sendes ned til barnevernet. Ring barnevernet og informer samtidig. Bruk Gran kommune sin bekymringsmelding.</p>	<p>Styrer</p>
<p>Husk å loggføre i boka hele tiden i denne fasen: Hva vi gjør og hvorfor vi gjør som vi gjør? Hva konkluderer vi med? Og hvorfor? Konkluder gjerne etter hver enkelt episode?</p> <ul style="list-style-type: none"> • Loggfør i boka. 	
<p>Oppsummer hovedkonklusjon i boka. Hva er tanken bak henvisningen/ bordlegging av bekymringen? Hvorfor henviste jeg? Hvorfor er jeg ikke lenger bekymret?</p>	<p>Styrer / pedagogisk leder</p>

Viktig å holde den som eier bekymringa/ mottok historien oppdatert på hva man gjør i prosessen fremover. Dette er styrer/ pedleders ansvar.

Det kan være lurt underveis i prosessen, eller når man har konkludert, å koble på andre hjelpeinstanser, hvis man velger å jobbe tett på familien videre ....

Rutinen er gjennomgått på planleggingsdag 25.mai 2017.